

>> Anna Cervantes i Hèctor Garcia, de Ca la Xica, produeixen ous ecològics a Sant Joan de les Abadesses. (Autoria: MARTÍ ARTALEJO)

314

Maig-juny 2019

Dossier

Món rural: noves formes de poblament

Terres d'acollida contra el racisme quotidià

Horts per recuperar persones

Edita: Diputació de Girona

REVISTA DE GIRONA

Diputació de Girona

NÚMERO ACTUAL

NÚMEROS ANTERIORS

HEMEROTECA

NORMES DE REDACCIÓ

PUNTS DE VENDA

Crèdits Contacte

De bojós a ciutadans

Les comarques gironines han estat capdavanteres des de fa més de cent trenta anys en l'atenció a la malaltia mental. El dossier d'aquesta edició de la REVISTA DE GIRONA, coordinat per Rosa Maria Gil, Martí Masferrer i Toni Vilà, ressegueix aquest procés centenari i destaca que la inauguració, quinze anys enrere, del Parc Hospitalari Martí i Julià va marcar la normalització definitiva de l'assistència a la salut mental. Els articles del dossier poden entendre's com una crònica d'aquells anys, entre el plom i l'esperança, viscuts en primera persona i explicats pels seus protagonistes. Ara fa trenta-un anys, al número 99, Joaquim Muñoz va incidir en un dels múltiples aspectes d'aquesta realitat: l'assistència psiquiàtrica dels vells. En aquell article afirmava: «El tractament de les demències senils és un tema a part; aquest tipus de pacients plantegen problemes de tota mena, són subjectes que requereixen una cura i atenció constants. Necessiten ser alimentats, vestits, rentats i vigilats perquè no es facin mal o no en facin als altres».

Un altre dels apartats d'aquesta edició és l'entrevista de Salvador Garcia-Arbós a Joaquim Nadal. Una de les millors maneres de complementar-la és llegir algun dels nombrosos articles que Nadal ha publicat a la REVISTA, la majoria de temàtica històrica. En un dels primers, escrit el 1976, signava com a J. N. F. i parlava en aquests termes de Joaquim Botet i Sisó: «Allà on esguardava quelcom que queia dintre del marc de les seves aficions no parava fins a saber-ne l'origen, estudiant-ne fins els més petits detalls». Dos anys després, ja signant amb nom i cognoms sencers, en un altre article deia això de Joaquim Pla i Cargol: «Globalment, fou un home que seguí el pàlpit [sic] de la ciutat i s'hi mantingué fidel fins a la mort. El seu exemple és important, i caldrà que d'altres vulguin seguir-lo».

Finalment, el treball de Xavier Carmaniu sobre Carles Rahola pot contextualitzar-se amb el treball que Esther Llorenç i Aïda Lorenzo van dedicar a la repressió franquista al número 298.